

ת"פ 15062/09/21 - מדינת ישראל נגד ס' מ'

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15062-09-21 מדינת ישראל נ' מ'

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יעל ריצ'קר מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
נגד הנאשם	ס' מ' ע"י ב"כ עו"ד אכרם חליחל	

גזר דין

העובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק זה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במסגרת ההסדר, הנאשם הוא אחיינו של פ' מ', הנשוי לס' מ', והוא אחיהם של ו' מ' ור' מ'. אלה יכוננו בהמשך בשמותיהם הפרטיים. הנאשם מתגורר בדירה צמודה לדירתם של פ' וס' ב----.

כשנתיים לפני הגשת כתב האישום החל סכסוך בין פ' ו' ור' לבין הנאשם על רקע טענות בנוגע לקרקעות שהורשו מסבם. ביום 22.2.21 בשעה 17:08 נסע הנאשם ברכב ומסיבה שאינה ידועה התנגש ברכבו בקיר הסמוך לשער ביתם של פ' וס'. הנאשם ניסה להזיז את רכבו לאחור אך בשל תקלה ברכב לא הצליחו בכך. הנאשם החל לצעוק ולדרוש שפ' ירד מביתו ויתעמת עמו מחוץ לבית, ואם לא יאלץ לעלות אליו לביתו. הנאשם חזר על דרישתו, צעק וקילל את פ' ובני משפחתו. בעקבות הצעקות יצאה ס' משער הבית בשעה 17:20 בערך ושאלה את הנאשם מה הוא רוצה. הנאשם ענה שהוא רוצה להתעמת עם ילדיה, קילל את ס' ועשה לעברה תנועה מגונה. בעקבות כך הרימה ס' עציץ שהיה מונח על הרצפה בסמוך לשער וצעקה על הנאשם שהוא מסומם ושילך מהמקום. לאחר דין ודברים ביניהם יידה הנאשם לעבר ס' חפץ שטיבו אינו ידוע. החפץ לא פגע בס'. בהמשך הרחיק ר' את הנאשם מהבית בעוד ס' מקללת ויורקת לכיוונו. ר' נכנס לרכב בנסיון נוסף להזיזו מהמקום.

3. בשעה 17:14 הגיע פ' למקום כשהוא מחזיק בשקית ובה בקבוק המכיל כמות גדולה של חומצה הידרוכלורית המשמשת לפתיחת סתימות והסרת חלודה. כאשר פ' התקרב לביתו עדכנה אותו ס' על כך שהותקפה על ידי הנאשם בקללות וחפצים. פ' החל לצעוק ולקלל את הנאשם, התקרב לרכב והיכה בחלון הרכב באמצעות מכה הליכה שהיה בידו. בעקבות מעשיו של פ' יצא הנאשם מביתו, הרים עציץ מפתח ביתו, רוקן אותו מתוכנו והחל לרוץ לעברו של פ'. פ'

הבחין בו, הניף את ידו לעבר הנאשם, והנאשם הניף את העציץ והטיח אותו בראשו של פ'. בהמשך כזב פ' את בקבוק החומצה אשר נפל לכביש, והחל להתקוטט עם הנאשם, כך ששניהם לפתו זה את זה. במהלך הקטטה נשך הנאשם את פ' בלחיו. בשלב זה ניגש ר' אל השניים וניסה להפריד ביניהם. הנאשם ופ' שעדיין לפתו זה את זה נפלו על הרכב. אז הרימה ס' את הבקבוק מהרצפה כשהיא מודעת לתוכנו, ובעוד הנאשם ופ' מתקוטטים שפכה חומצה מהבקבוק על פניו של הנאשם. ס' ניגשה לעבר הנאשם ושפכה מהחומצה פעם נוספת על פניו. החומר נשפך על המעיל אותו לבש ר', וכן על פניו של פ'. לאחר מספר שניות הצליח ר' להפריד בין השניים, ובעת שהחלו להתרחק מהמקום רצה ס' אחריהם בעודה אוחזת בבקבוק. בהמשך למתואר נכנס פ' לביתו, הצטייד במכוש ויצא החוצה בכוונה להכות ברכב באמצעות המכוש, אך לבקשת ס' לא עשה כן. בהמשך, בשעה 17:18 לערך, בעת שר' בא בדברים עם פ', יצא הנאשם פגם נוספת מביתו כשהוא צועק לעבר פ' "אני פה, אני פה, תבוא". בתגובה התקרבה ס' לעבר הנאשם שרץ לכיוונו של פ', והתיזה שוב את החומר לעבר ראשו של הנאשם. הנאשם התקרב לס' וניסה להוציא את הבקבוק מידה ולהזיז את ס' ממנו. בעוד הנאשם אוחזר בשרוול חולצתה של ס' נפלו הנאשם וס' על הכביש. בעוד הנאשם על הרצפה התקרב לעברו פ' והכה בגבו פעמיים באמצעות המכוש.

4. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לפ' חתך בלחי שמאל, חתך בראשו וכאבים בכתפו. כתוצאה משפיכת החומצה על הנאשם נגרמו לנאשם כוויות בפניו וכן פגיעה קשה דו צידית בעיניים עם דה-אפיצטלזציה של הקרניות. כמו כן נגרמו לו בצקת בחלל הפה ודרכי אוויר עליונות, שבר זיז אחורי בחוליה T-7 ושביר זעיר נוסף בזיז אחורי של חוליה 6-T. הנאשם שהה בטיפול נמרץ כשהוא מונשם ומורדם במשך כשבועיים.

ראיות לעונש

5. הסניגור הגיש מסמכים רפואיים המציעים על מצבו הרפואי של הנאשם כתוצאה מהאירוע. עיקרי הדברים תוארו בכתב האישום, כמפורט לעיל. בנוסף עולה מהמסמכים פגיעה במישור הפסיכיאטרי.

המאשימה הגישה את גליון הרישום הפלילי של הנאשם. לנאשם הרשעה קודמת במספר עבירות רכוש, רובן קשורות לפריצה וגניבה מרכב. כל העבירות בוצעו בשנת 2012, והנאשם ריצה בגין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. מאז אין לנאשם הרשעות נוספות.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הסבירה כי הנאשם הועמד לדין על אף הפגיעות הקשות שנגרמו לו עצמו, כיוון שהוא היה מחולל האירוע והגורם הדומיננטי בו, וביצע עבירות אלימות כלפי דודו ודודתו המבוגרים. היא ציינה כי מעשיו של הנאשם גרמו לפגיעה בשלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי של המתלוננים. מדבור בתקיפה של אנשים מבוגרים, בפתח ביתם. הנאשם היכה והפיל אצרה את הדוד ובדרך נס לא נגרמה פגיעה חמורה יותר. היא הפנתה למספר פסקי דין וביקשה לקבוע מתחם שבין מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר.

בעניינו של הנאשם טענה ב"כ המאשימה כי התסקיר בעניינו מצביע על אמביוולנטיות מסויימת, כאשר מצד אחד הנאשם הוא אדם נורמטיבי, ומצד שני הוא מצוי בסכסוך מתמשך ואלים עם משפחת אביו, מצמצם את חומרת המעשים והשלכותיהם ודבר בעמדה קורבנית. היא ציינה כי גם שירות המבחן המליץ על ענישה מציבת גבולות ומוחשית של מאסר בעבודות שירות. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם מספר חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות אם יימצא

מתאים לכך, וכן מאסר על תנאי ופיצוי.

7. הסניגור ציין בטיעונו את הפגיעה הקשה שנגרמה לנאשם והגדיר את העובדה שחזר למסלול כנס רפואי. הסניגור הוסיף כי נגד תוקפיו של הנאשם הוגש כתב אישום בתקופת מעצרו, ואילו נגד הנאשם שבפני לא היתה כלל כוונה להגיש כתב אישום והדבר נעשה בשל לחצים שהופעלו על הפרקליטות.

לטענת הסניגור לא הנאשם הוא מחולל האירוע אלא דודו פ', שנטל את המכוש במטרה להכות ברכבו של הנאשם. לדבריו בזמן שהנאשם ודודו התגושש, דודתו יצאה ושפכה את החומצה ישירות לעבר עינו ופיו של הנאשם. אחיו של הנאשם לקח אותו לביתו ובאותו זמן הצטייד דודו פ' במכוש והיכה אותו בגבו כשהוא מוטל על הרצפה, וגרם לו שני שברים בעמוד השדרה.

הסניגור הבחין בין הנזק השטחי שנגרם לפ', אשר לא הצריך טיפול רפואי, לבין הנשקים הקשים שנגרמו לנאשם, אשר אושפז בטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם במשך 17 יום, אינו רואה באחת מעיניו, סובל משני שברים כתוצאה ממכות המעדר והוכר כבעל 75% נכות צמיתה ו-100% נכות תפקודית. הוא הוסיף כי אשת הנאשם עזבה את הבית בשל חוס יכולתו לפרנסה, וכי הנאשם נזקק לתרופות פסיכיאטריות. לדברי הסניגור קרבן העבירה הפך לנאשם, ולא ברור מדוע הסכימו לתיקון כתב האישום נגד דודיו של הנאשם והוספת טענה של הגנה עצמית.

בהתייחס להמלצת שירות המבחן טען הסניגור כי קיים קושי במקרה שהנאשם לא ימצא מתאים לבצע עבודות שירות ויידרש לרצות מאסר. הוא ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד, וללא פיצוי למתלוננים. הוא ביקש להסתפק במאסר על תנאי וקנס.

8. הנאשם עצמו הוסיף כי מאז האירוע הוא אינו חי כמו שצריך, אינו יכול להתפרנס. הוא נופל ונוטל תרופות, וילדיו רואים אותו בוכה בלילה. לדבריו אשתו עזבה אותו כי לא יכול היה לפרנס אותה, והוא דחה עבודות שהוצעו לו.

תסקיר שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 40, נשוי ואב לשלושה, מתגורר ב----- ואינו עובד. בעבר עבד במספר תחומים, לאחרונה, משנת 2018 ועד פציעתו באירוע נשוא כתב האישום עבד באבטחה. הנאשם תיאר מציאות חיים נורמטיבית ויציבה, קשרי זוגיות ומשפחה חיוביים. לנאשם הרשעה קודמת בעבירות רכוש משנת 2012, בגינה ריצה 6 חודשי עבודות שירות. באשר לעבירות הנוכחיות, צוין כי הנאשם לקח אחריות מסוימת למעשיו, אך התקשה לגלות הבנה מלאה לחומרתם ונטה לעמדה קורבנית ומצומצמת. הוא תיאר את הרקע לסכסוך וסיפר כי הוא ובני משפחתו סבלו מפגיעות ואיומים, והוא ניגש למשפחת דודו במטרה ליישר את ההדורים. הנאשם תיאר גם את הפגיעות שנגרמו לו, והביע הבנה וחרטה על כך שפעל כפי שפעל ולא פנה לעזרת רשויות החוק. הנאשם תיאר מחירים כבדים שהוא נאלץ לשאת בהם בעקבות האירוע: הפסקת עבודתו, נטילת תרופות נגד כאבים וחשש מפני נקמה. לדבריו הוא נזקק לטיפול פסיכיאטרי בשל הפחדים, וגם כיום הוא מסתגר בביתו ונמנע מלהסתובב באזור מגוריו כדי לא להתקל במשפחת דודו. לדברי הנאשם אשתו וילדיו עברו להתגורר בבית הורי האם כדי לצמצם את הסכנה. הנאשם ביטא גם חש לאלימות בשל סכסוך הקרקעות במשפחה.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית ושומרת חוק, הוא אינו בעל דפוסים עברייניים וההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע. עם זאת, הנאשם מעורב בסכסוך אלים שטרם הסתיים, ואף נוטה לצמצם את

חומרת מעשיו והשלכותיהם. קצין המבחן המליץ לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, תוך התחשבות במצבו הבריאותי הקשה של הנאשם וברצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד.

מתחם העונש ההולם

10. הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. עבירות האלימות בכללן גורמות לפגיע פיזית, פוגעות באוטונומיה של הנפגע ובזכותו על גופו שלו, ועלולות לגרום גם נזקים ממשיים, פיזיים ונפשיים, כתוצאה מהתקיפה. בנוסף לפגיעה במעורבים בסכסוך הקונקרטי נגרמת פגיעה גם בכלל החברה, בשל העלאת רף האלימות הכללי, החשש להתפשטות הסכסוך לזמנים וגורמים נוספים, והנזק המצטבר כתוצאה מנקיטה באלימות במקום שמירה על החוק והסדר. קיים אינטרס כללי בענישה משמעותית ומרתיעה נגד עבירות אלימות.

11. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנסיבות המיוחדות החלות במקרה זה. על פי עובדות כתב האישום הנאשם היה אמנם היוזם או ה"מחולל" של האירוע, ואף ביצע מעשים שיש בהם אלימות פיזית נגד דודו ודודתו. אולם האירוע שיזם הנאשם כלל אלימות מתונה בהרבה מהאירוע שהתפתח בשלב מאוחר יותר. עוצמת האלימות שבמעשי המתלוננים כלפי הנאשם היתה גבוהה בהרבה, והיא התבטאה גם בפערים הגדולים בחומרת הפגיעות. לא ניתן להשוות בין מעשיו של הנאשם לבין החומרה והאכזריות שבהתקפתו באמצעות מכוש כשהוא שרוע על הארץ ואינו יכול להתגונן, ובעיקר בתקיפתו על ידי שפיכת חומצה על פניו. התוצאות מעידות על פגיעה באיברים רגישים ביותר - עיניו של הנאשם ואזור הפה ובית הבלעיה. הנזקים שנגרמו לו קשים ובלתי ניתנים לתיקון.

סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין מונה בין השיקולים בקביעת מתחם הענישה גם את הנזק שנגרם מביצוע העבירה. בדרך כלל מדובר בנזק שנגרם לנפגע העבירה, אולם במקרה זה נגרם נזק כבד לנאשם עצמו, וגם זאת ראוי להביא בחשבון.

12. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה לעניין הענישה הנוהגת.

המאשימה הפנתה למספר גזרי דין בהם הוטלו עונשי מאסר לתקופות של מספר חודשים בגין עבירות אלימות בין בני משפחה (ת"פ (שלום ירושלים) 410-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.7.15); ת"פ (שלום ירושלים) 8764-01-13 **מדינת ישראל נ' דוד אמזלג** (11.4.13); ת"פ (שלום ירושלים) 49471-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.10.14); ת"פ (שלום ירושלים) 5622-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.5.14)). אולם אין באלה דמיון לנסיבות המיוחדות של המקרה שבפני, כאשר הנאשם שהועמד לדין הוא הנפגע העיקרי באירוע.

הסניגור הפנה לרע"פ 1402/15 **אורי טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15), שם הורשע המבקש בתקיפה הגורמת חבלה של ממש של המתלוננת וחתנה, באירוע בו נקבע כי המבקש הגיב באופן בלתי מידתי למעשיה של המתלוננת, המבקש נדון למאסר על תנאי וקנס, ערעורו ובקשת רשות לערער נדחו. הסניגור הפנה גם לת"פ (שלום חיפה) 15827-01-18 **מדינת ישראל נ' מיכאל קורנט** (6.10.19), שגם הוא עסק בסכסוך בין נהגים ששני הצדדים נטלו חלק בהתפתחותו.

ככלל, לא מצאתי דמיון ממשי לעניינינו בפסקי הדין אליהם הפנו שני הצדדים.

13. לנוכח כל האמור, ובנסיבות המיוחדות של מקרה זה, כאשר מדובר באלימות הדדית, וכאשר מעשיו של הנאשם חמורים פחות ממעשי הפגיעה בו, והנזקים שנגרמו לו חמורים עשרות מונים מהנזקים שגרם הוא, אני סבורה שמתחם

הענישה נע בין עונש שאינו כולל מאסר כלל לבין מאסר קצר.

העונש המתאים בתוך המתחם

14. לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגינה ריצה עונש מאסר בעבודות שירות, אולם העבירות בוצעו לפני כעשור. מאז אין לו הרשעות נוספות. מהתסקיר עולה שעבד באופן מסודר, פרנס את משפחתו וניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לאירוע. הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות וחסך זמן שיפוטי. בתסקיר נכתב אמנם כי הנאשם נקט בגישה "קורבנית" ועסק בנזקים שנגרמו לו עצמו, אולם בנסיבות העניין, כאשר הוא הצד שנפגע פגיעה קשה באירוע, קשה לזקוף את הדבר לחובתו.

האירוע נשוא כתב האישום גרם לנאשם, כאמור, נזקים רפואיים שחלקם אינם בני תיקון, כולל פגיעה בראיה האחת מעיניו, קשיים במצבו הנפשי ועוד. בשל הסכסוך שהסלים בני משפחתו של הנאשם אינם מתגוררים אתו, מחשש לנקמה או בשל בעיות פרנסה (שני ההסברים הובאו כאמור לעיל). גם הנאשם עצמו, על פי התסקיר, מסתגר בביתו מחשש לנקמה. אמנם עניין זה נובע מהסכסוך באופן כללי, וניתן לייחס גם לנאשם עצמו אחריות ליצירתו. אך מכל מקום, בסופו של דבר, חייהם של הנאשם ובני משפחתו לאחר האירוע אינם כחייהם לפני האירוע.

15. לנוכח האמור אני מטילה על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר על תנאי ל-4 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע.

2. קנס בסך 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.1.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.